

№166

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр . Перник, 10 юни 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев
 Емилия Иванова

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев к.н.а.х.д. №153 по описа за 2011 година на Административен съд Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Държавно горско стопанство Радомир ДП, против решение №42 от 15.03.2011 г., на Районен съд - Радомир, постановено по н.а.х.д. №492 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №29 от 29.10.2010 г., на Директора на Държавно горско стопанство ДП - Радомир, с което на А.С.К. ***, за нарушение по чл. 30, ал. 2, т. 1 от Закона за рибарството и акв. културите на основание чл. 70, ал. 1 от ЗРА е наложена глоба в размер на 500 лв. , със същото НП са отнети в полза на държавата 3 бр. спортни въдици с макара и водач, всяка една от тях и надуваема лодка с два броя гребла -послужили за извършване на нарушението.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд- Радомир е неправилно, поради нарушения на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). От настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез потвърждаване на процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител изразява становище, че като правилно и законосъобразно решението на Районен съд Радомир, следва да бъде оставено в сила .

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и не следва да бъде уважавана.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на ч л. 217 и с л. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Пред районния съд от фактическа страна е установено, че на 17.10.2010 г. А.С.К. е влязъл с надуваема лодка в езеро "Вайкал" и с 3 бр. въдици, снабдени с макари и водачи е извършвал риболов. Не е уловил риба. На място нарушението е установено от свидетелите очевидци Людмил Василев Игнатов, Бисер Йорданов Василев и Георги Алексиев Цеков, същите са и служители на отдел "Рибарство и контрол" гр. Перник, както и подвижна горска стража при РДГ - Кюстендил.

На А.С.К. е съставен е акт за установяване на административно нарушение по чл. 30, ал. 2, т. 1 от ЗРА и му е предявен, като нарушителя собственоръчно е написал обяснения в акта, че лови риба, поради незнание за забраната и поради липса на забранителни табели.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Районен съд - Радомир е приел от правна такава, че атакуваното НП е незаконосъобразно, поради това че административнонаказващия орган незаконосъобразно е отказал да третира нарушението като маловажно по чл. 28 от ЗАНН, приел е също и че не са налице достатъчно доказателства за извършено нарушение. На тези основания районният съд е отменил процесното НП.

Административен съд - Перник намира, че нарушението е установено по безспорен и категоричен начин, налице са достатъчно доказателства за извършването му, както и нарушението не е маловажно.

На първо място, относно преценката на Районен съд - Радомир за липса на достатъчно доказателства, а оттам и за незаконосъобразност на НП е неправилна. Видно от представената от наказващия орган преписка, в частност АУАН, същият е съставен при спазване изискванията на чл. 42 от ЗАНН без допуснати процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на наказаното лице. Свидетелите са идентифицирани с име, адрес и ЕГН, както и са подписали АУАН. В случая нарушението е установено въз основа на физическа проверка на

наказаното лице. Свидетелските показания пред районния съд са изчерпателни и са потвърдили установената с АУАН фактическа обстановка. Констатациите на актосъставителя също са потвърдени от него в хода на съдебното следствие. Нарушението е безспорно доказано. Пред съда са дали показания и други лица, които не са участвали в административнонаказателно производство и в показанията си са изложили твърдения, че този ден К. не е извършвал риболов, а е изпробвал надуваема лодка в която случайно са се намирали въдици пригодени за риболов. Тезата на този свидетел не е подкрепена с каквито да било доказателства, явява се изолирана и противоречаща на останалия доказателствен материал, и не на последно място се опровергава и от обяснението на нарушителя вписано в акта, а именно че лови риба, независимо по какви причини.

Съставеното НП е съобразено с изискванията на чл. 57 ЗАНН, както и при издаването му са спазени правилата на чл. 52 и чл. 53 от ЗАНН. Наложено е наказание в минималния предвиден размер.

На следващо място, относно преценката на районния съд за незаконосъобразност на НП, поради факта, че наказващия орган незаконосъобразно е отхвърлил възможността да третира констатираното нарушение като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, настоящият съдебен състав смята това за неправилно. Преценката за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и съобразно ТР на ВКС №1/2007 г. се прави по законосъобразност. Наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи маловажните случаи на административни нарушения от тези, обхванати от чл. 6 от ЗАНН. Ако процесният случай бъде преценен като маловажен, от това би следвало, че във всички случаи при констатирани нарушения от този вид, които са най-често срещани в практиката би следвало винаги да се прилага чл. 28 от ЗАНН. Така ще са налице условия за неравно третиране на нарушителите при случаи, сходни с този. Не се споделят и мотивите за незнание за забраната за риболов от страна на К., поради липса на забранителни табели или откраднати такива. Езерото "Вайкал" (Чукльово блато) винаги е било забранено за риболов, то е природен резерват и незнанието на закона не може да служи за оправдание. Не по-маловажен е и фактът, че административнонаказващият орган е отчел смекчаващите отговорността обстоятелства, като е наложил наказание в предвидения минимален размер.

Водим от гореизложеното настоящият касационен състав смята решението на Районен съд - Радомир е постановено при неправилно прилагане и в нарушение на закона, което е касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН.

Мотивиран така,
Административен съд –
Перник и на
основание чл. 221,
ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №42 от 15.03.2011 г., на Районен съд –
Радомир, постановено по н. а. х. д. №492 по описа на съда за
2010 г., като вместо него постановява:

Потвърждава наказателно постановление №29 от 29.10.2010
г., на Директора на Държавно горско стопанство ДП – Радомир, с
което на А.С.К. ***, за нарушение по чл, 30, ал. 2, т. 1 от
Закона за рибарството и аквакултурите на основание чл.
70, ал. 1 от ЗРА е наложена глоба в размер на 500 лв. , и
отнемане в полза на държавата 3 бр. спортни въдици с макара и
водач, всяка една от тях и надуваема лодка с два броя гребла –
послужели за извършване на нарушението.

Решението е окончателно и не подлежи! на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/